

13. ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

13.1 ข้อพิพาททางกฎหมาย

ในปี 2550 บริษัทได้ว่าจ้างผู้รับจ้างรายหนึ่งให้ทำการก่อสร้างและติดตั้งระบบเครื่องกรองฝุ่น มูลค่ารวม 24.20 ล้านบาท ในโรงงานของบริษัท โดยได้ชำระค่าว่าจ้างดังกล่าวเป็นจำนวน 20.76 ล้านบาท ต่อมา ในปีเดียวกัน บริษัทได้เป็นโจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นจำนวนประมาณ 80.55 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ฟ้อง จากผู้รับจ้างรายดังกล่าว โดยกล่าวหาว่าผู้รับจ้างรายดังกล่าวนำเครื่องกรองฝุ่นที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่ตกลงกันมาติดตั้งแทน ในขณะที่ผู้รับจ้างรายดังกล่าวได้ฟ้องแย้ง โดยขอให้ศาลยกฟ้องและขอให้ศาลบังคับให้บริษัทชำระค่าว่าจ้างงวดสุดท้าย ค่าวงงานเพิ่มเติม และค่าเช่ารถเครน เป็นจำนวนรวม 5.70 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ฟ้อง ทั้งนี้ ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษา ลงวันที่ 30 มกราคม 2552 ให้ผู้รับจ้างชำระค่าเสียหายแก่บริษัทเป็นจำนวน 2.30 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี และบริษัทไม่ต้องชำระเงินใดๆ ให้แก่ผู้รับจ้างตามผู้รับจ้างฟ้องแย้ง อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2552 บริษัทได้ยื่นอุทธรณ์ในประเด็นค่าเสียหาย เนื่องจากบริษัทเห็นว่าค่าเสียหายที่ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ผู้รับจ้างชำระแก่บริษัทมีจำนวนน้อยกว่าค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

ในขณะเดียวกัน ผู้รับจ้างรายดังกล่าวได้เป็นโจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบริษัทเป็นจำนวน 0.43 ล้านบาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับตั้งแต่วันที่ฟ้อง ในปี 2552 โดยกล่าวหาว่า อุปกรณ์และเครื่องมือของผู้รับจ้างที่นำมาใช้ในการติดตั้งเครื่องกรองฝุ่นให้แก่บริษัทได้สูญหายและชำรุดบกพร่องไปบางส่วน ทั้งนี้ ศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษา ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 ให้บริษัทชำระค่าเสียหายแก่ผู้รับจ้างเป็นจำนวน 0.27 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี โดยบริษัทได้ยื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2553 ในประเด็นที่ว่า ผู้รับจ้างไม่เคยส่งมอบและบริษัทไม่เคยรับมอบเครื่องมือและอุปกรณ์ดังกล่าว ซึ่งขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

อย่างไรก็ตาม บริษัท สำนักกฎหมาย ลีวมนโนมนต์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ในฐานะทนายความของบริษัท มีความเห็นว่า ในคดีความที่บริษัทเป็นโจทก์ น่าจะมีการพิจารณาให้บริษัทได้รับค่าเสียหายเพิ่มขึ้น เนื่องจากบริษัทมีหลักฐานทางบัญชีที่แสดงได้ว่า บริษัทได้รับความเสียหายอย่างชัดเจน เป็นจำนวนถึง 80.55 ล้านบาทตามมูลฟ้อง สำหรับคดีความที่บริษัทเป็นจำเลย คาดว่าศาลอุทธรณ์จะกลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น คือ ยกฟ้องบริษัท เนื่องจากไม่มีการส่งมอบอุปกรณ์และเครื่องมือระหว่างบริษัทและผู้รับจ้าง และบริษัทยังมีหลักฐานและรูปถ่ายที่แสดงให้เห็นถึงความสุจริตของบริษัท อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์ยืนคำพิพากษาของศาลชั้นต้นสำหรับคดีที่บริษัทเป็นจำเลย ค่าเสียหายดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ